

SENDİKALARIN SINAV GÜNLERİ

Aydınlık Gazetesi, 6 Nisan 2015

Yıldırım Koç

İnsanlar, örgütler, sendikalar tüm yaşamları boyunca sınavlardan geçer.

Sendikaların görevi nedir?

Üyelerinin hak ve çıkarlarını koruyup geliştirmek.

Sendika üyelerinin hak ve çıkarları yalnızca çalışma koşullarıyla mı ilgilidir? Üyelerin çalışma koşullarının ülkedeki diğer sorunlarla bağı yok mudur?

Sendika üyelerinin hak ve çıkarları yalnızca çalışma koşullarıyla ilgili değildir. Üyenin bağımsız ve demokratik bir ülkede yaşaması, çalışma koşullarından daha da önemlidir. Ayrıca bağımsız ve demokratik bir ülke yoksa, çalışma koşulları da zaten kötüleşir.

Ülkede bağımsızlık ve demokrasi tehdit ve tehlike altında değilse, sendikalar ve sendikacılar, yalnızca üyelerinin ücretlerini artırmaya, çalışma koşullarını iyileştirmeye çalıştıklarında, sorun yoktur.

Ancak eğer ülkenin bağımsızlığı, milletin bütünlüğü, demokrasi tehdit altındaysa, sendikalar ve sendikacılar için sınav günleri başlar.

Türkiye’de bugün böyle bir dönemdeyiz.

SİSTEM ÇÖKÜYOR

Türkiye ekonomisi çökmektedir. Türkiye’yi bölmek isteyen güçler saldırmaktadır.

Peki, bu süreçte sendikalardan ses var mı?

Bir iki sendika madenlerin kamulaştırılması talebinde bulundu.

Ama böylesine ciddi ve önemli bir talebin hayata geçirilmesi için parmağını oynattı mı?

Hayır. Zaten daha önceleri de böyle talepleri kağıt üzerinde gündeme getirmişti.

Sendikalarda Türkiye ekonomisini ayağa kaldırmak için de ciddi bir çaba yok. Sendikaların önemli bir bölümü böyle bir sorunun farkında bile değil. İşçiler işten çıkarıldığında, işçilerin kıdem tazminatları veya ücretleri ödenmediğinde, bu durumu tek tek bazı işyerlerinin beceriksizliği veya şanssızlığı olarak yorumluyorlar. Türkiye ekonomisindeki genel çöküşü tersine çevirmek gibi bir anlayışları yok. Sivrisineklerden yakınıyorlar; ancak bataklığın farkında değiller.

Sendikaların önemli bölümünün tüzüğünde Atatürk ilke ve devrimlerine gönderme yapılır. Atatürk devrimlerinin temeli, bağımsız ve demokratik üniter devlet yapısı, Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkının Türk milletine dönüştürülmesi ve insanların kulluktan kurtarılmasıdır. Bu üç alanda da emperyalizmin saldırısı sürmektedir.

Sendikaların bu konuda görevlerini yerine getirdiğini söylemek olanaklı mı?

Değil. Tam tersine, bazı sendikalar Türkiye Cumhuriyeti’nin ve Türk milletinin bütünlüğüne saldıranların yönetimi ve denetimi altında. Bir bölümü de insanların kullanılmasının aracı.

SENDİKALAR NE DURUMDA?

Sendikacılar, bu konularda tavır almaları gerektiği söylendiğinde, bazıları “biz tarafsız” diyorlar.

Tarafsızlık, mevcut durumun onaylanmasıdır.

Tarafsız olduğunu ileri süren, mevcut durumu onaylıyor demektir; gerçekte taraftır.

Zulmün, adaletsizliğin, haksızlığın olduğu yerde tarafsızlık, zalimden yana olmaktır.

Sendikamızın büyük çoğunluğu bugün sınavda başarılı değildir.

Ulusal Kurtuluş Savaşımız sırasında İstanbul’daki sendikalar da aynı hatayı yapmıştı.

Sendikaların çoğu, “bu bizim işimiz değil,” demişti.

Sendikaların bir bölümü de emperyalistlerle işbirliği yapmış, işgalci güçlerden yardım almış, bunların karşılığında da Ulusal Kurtuluş Savaşı’na açıkça karşı çıkmıştı.

Zafer sonrasında hepsi bedel ödedi.

Türkiye’de hava bağımsızlık ve demokrasiden yana döndü; rüzgar Kemalist Devrim’den yana esiyor.

Sömürü ve yağma düzeninin başarısızlıkları her geçen gün farklı bir alanda ortaya çıkıyor; sular bulanıyor.

Bulanan sular durulduğunda ayakta kalabilmek isteyenler, bugünden görevlerini yapmalı, bugün geçmekte oldukları sınavda başarılı olmalıdır.